

Rozwój usług społecznych - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Rozwój usług społecznych
Kod przedmiotu	14.2--SocD-RUS-S22
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Projektowanie społeczne
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2022/2023

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	4
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	- dr Joanna Frątczak-Müller - dr Izabela Kaźmierczak-Kaluźna

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom kompleksowej wiedzy nt. sektora usług społecznych (z uwzględnieniem szczegółowych polityk społecznych i zmian dokonujących się we współczesnym świecie) oraz ich roli w przeciwdziałaniu wykluczeniu społecznemu i jego negatywnym skutkom.

Wymagania wstępne

Zakres tematyczny

- Paradygmaty welfare state i definiowanie usług społecznych
- Perspektywa usług społecznych we współczesnych koncepcjach teoretycznych:
 - koncepcja wielosektorowej i obywatelskiej polityki społecznej
 - koncepcja inwestycji i innowacji społecznych
 - decentralizacja i deinstytucjonalizacja usług społecznych
 - koncepcja wykorzystania sektora nieformalnego
- Organizacja i zarządzanie w sferze usług społecznych
- Partnerstwa i sieci jako nowa formuła zarządzania usługami
- Standaryzacja czy indywidualizacja usług społecznych?
- Produkcja i koprodukcja usług społecznych. Realizatorzy usług i ich odbiorcy
- Usługi w szczegółowych politykach społecznych, np.:
 - usługi pomocy społecznej
 - usługi edukacyjne
 - usługi na rzecz rodziny
 - usługi na rzecz dzieci i młodzieży
 - usługi wobec seniorów
 - usługi wobec osób z niepełnosprawnościami
- Centra Usług Społecznych jako narzędzia realizacji usług w polityce społecznej
- Pandemia koronawirusa i nowe usługi społeczne

Metody kształcenia

Metoda tekstu przewodniego, praca w grupach, dyskusja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada pogłębioną wiedzę na temat procesów leżących u podstaw stabilności i zmiany społecznej, a także jest refleksyjny i krytyczny w ich interpretacji	• K_W05	• kolokwium • prezentacja	• Ćwiczenia
Student potrafi posługiwać się kategoriami teoretycznymi oraz metodami badawczymi do poznania, opisu, analizy i projektowania procesów społecznych	• K_U02	• kolokwium • prezentacja	• Ćwiczenia
Student jest gotów do inicjowania, określania priorytetów służących realizacji zadań i czynnego uczestniczenia w realizacji projektów społecznych oraz przewidywania wielokierunkowych, krótko i długofalowych skutków społecznych swojej działalności, przyjmując odpowiedzialność za podejmowane działania	• K_K03	• prezentacja	• Ćwiczenia
Student jest gotów do podejmowania samodzielnych decyzji i działania w sposób przedsiębiorczy	• K_K05	• prezentacja	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

FORMA ZALICZENIA ĆWICZEŃ	Zaliczenie na ocenę
Zasady uzyskania oceny z ćwiczeń	Zaliczenie na podstawie przygotowanej w 2-3 osobowych zespołach prezentacji na temat usług społecznych w obszarze jednej z wybranych polityk szczegółowych oraz kolokwium obejmującego zakres materiału zgodny z przedstawionym na pierwszych zajęciach sylabusem. Prezentacja – w ocenie nacisk położony zostanie na umiejętne stosowanie poznanych kategorii pojęciowych, odniesienia do zróżnicowanych źródeł, a także sposób zaprezentowania tematu podczas zajęć. Kolokwium w formie pytań problemowych, otwartych (z możliwością zamiany na test z progami punktowymi – w przypadku zajęć realizowanych w formie zdalnej). Minimalny próg wymagany do uzyskania oceny pozytywnej – 60% punktów. Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną ocen z prezentacji oraz kolokwium.

Ocena końcowa

Zasady uzyskania oceny końcowej	Ocena końcowa = ocena z ćwiczeń
---------------------------------	---------------------------------

Literatura podstawowa

1. Bazuń D., Frątczak-Muller J., Jaskulska M., [Kwiatkowski M.](#), [Mielczarek-Żejmo A.](#), Diagnoza potrzeb i potencjału społeczności lokalnej w zakresie usług społecznych, Kancelaria Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa 2020.
2. Gerwiński M., Usługi społeczne we współczesnej polityce społecznej, Elipsa, Warszawa 2021.
3. Kowalczyk O., Usługi opiekuńcze w postaci pomocy osobistej w Polsce i w innych krajach, [w:] Sektor usług wobec starzenia się społeczeństwa, Folia Oeconomica, 2015 (2312).
4. Kubów A., Szczepaniak J. (red.), Usługi społeczne wobec rodziny, Prace Naukowe Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, Uniwersytet Ekonomiczny, Wrocław 2011.

Literatura uzupełniająca

1. Diagnoza zapotrzebowania na usługi społeczne w woj. lubuskim. Raport z badań. Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego, Zielona Góra 2022.
2. Gąciarz B., Rudnicki S. (red.), Polscy niepełnosprawni – od kompleksowej diagnozy do nowego modelu polityki społecznej, AGH, Kraków 2014.
3. Gerwiński M., Rodzina i sektor nieformalny jako koproducent usług społecznych [w:] Narodowy i ponadnarodowy wymiar polityki rodzinnej, (red.) A. Durasiewicz, WSP im. J. Korczaka, Warszawa 2017.
4. Grewiński M., Kamiński S., Obywatelska polityka społeczna, WSP TWP, Warszawa 2007.
5. Karwacki A., Usługi społeczne w zakresie zatrudnienia socjalnego, [w:] Polityka aktywizacji w Polsce. Usługi reintegracji w sektorze gospodarki społecznej, (red.) M. Grewiński, M. Rymsza, WSP TWP, Warszawa 2011.
6. Kaźmierczak T., Rymsza M. (red.), W stronę aktywnej polityki społecznej. ISP, Warszawa 2003.
7. Montenero A., Rozwój usług społecznych opartych na dowodach – źródła wiedzy i pomiaru, [w:] M. Gerwiński, A. Karwacki (red.), Innowacyjna polityka społeczna, WSP, Warszawa 2015.
8. Pikula N., Zdebska E., Glac W. (red.), Wyzwania dla polityki społecznej w kontekście pandemii koronawirusa, Biblioteka Instytutu Spraw Społecznych Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Kraków 2020.
9. Trafiałek E., Innowacyjna polityka senioralna XXI wieku – między ageizmem, bezpieczeństwem socjalnym i active ageing, Toruń 2016.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Tomasz Kołodziej (ostatnia modyfikacja: 27-01-2022 12:16)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ